

Az eszközárzás második alaptétele

Medvegyev Péter

October 4, 2006

Abstract

A dolgozatban rövid bizonyítást adunk az eszközárzás második alaptételére. A bizonyítás során felhasználjuk a Dalang–Morton–Willinger tétel bizonyításában használt állításokat

Ebben a megjegyzésben az eszközárzás második alaptételét igazoljuk. Az állítás mögötti pénzügyi-matematikai modell megegyezik a Dalang–Morton–Willinger tételben szereplő modellel. Hangsúlyozni kell, hogy a modellben $T < \infty$ számú diszkrét időperiódus és minden időperiódusban m számú eszköz áll rendelkezésre. Ugyanakkor az állapotter tetszőleges valószínűségi mező lehet. Az állítás bizonyításához három egymásra épülő lemmára van szükségünk. Ezek mindegyike felhasználásra került a Dalang–Morton–Willinger tétel igazolása során.

Lemma 1 (Kabanov–Stricker) *Legyen (η_n) $\mathbb{R}^m$ értékű mérhető függvények sorozata és tegyük fel, hogy a sorozat minden kimenetelre korlátos. Ekkor megadható olyan (σ_k) egész értékű, szigorúan monoton növekvő, mérhető függvényekből álló sorozat, amelyre az (η_{σ_k}) sorozat minden kimenetelre konvergens.*

A második állítás közvetlenül következik az előzőből és a lehetséges pozíciók alterének zártságát állítja.

Lemma 2 *Legyenek $f_1, f_2, \dots, f_m$ tetszőleges valamely $\mathcal{A}$ σ -algebra szerint mérhető függvények. Tegyük fel, hogy $\mathcal{F} \subseteq \mathcal{A}$ és tekintsük az*

$$L \doteq \left\{ f : f = \sum_{i=1}^m f_i \varphi_i, \varphi_i \in L^0(\mathcal{F}, \mathbf{P}) \right\}$$

lineáris teret ahol a (φ_i) függvények $\mathcal{F}$ -mérhetőek. Ha valamely $(\varphi_1^{(n)}, \varphi_2^{(n)}, \dots, \varphi_m^{(n)})_n$ sorozatra az

$$f_n \doteq \sum_{i=1}^m f_i \varphi_i^{(n)} \in L$$

sorozat konvergens az $L^0(\Omega, \mathcal{A}, \mathbf{P})$ térben, akkor megadható olyan (σ_k) egész értékű, szigorúan monoton növekvő, mérhető függvényekből álló sorozat, illetve $(\theta_i^{(n)})$ $\mathcal{F}$ -mérhető stratégiák, amelyek

1. kimenetelenként korlátosak,
2. $f_{\sigma_n} \doteq \sum_{i=1}^m f_i \theta_i^{(\sigma_n)}$ és,
3. az $(\theta_i^{(\sigma_n)})$ sorozat majdnem minden kimenetelre konvergens.

Lemma 3 Ha nincsen arbitrázs, akkor a

$$\begin{aligned} K &\doteq \left\{ \sum_{t=1}^T [S(t) - S(t-1)] \theta(t) \right\} = \\ &= \left\{ \sum_{t=1}^T \sum_{i=1}^m [S_i(t) - S_i(t-1)] \theta_i(t) \right\} \end{aligned}$$

altér zárt az L^0 térben.

Bizonyítás: A bizonyítás a T időperiódus szerinti indukcióra épül.

1. Ha $T = 1$, akkor az előző szerint a K halmaz zárt, ugyanis ha $f_n \rightarrow f_\infty$ az L^0 térben, akkor a lemma szerint $f_{\sigma_n} \rightarrow f_\infty$ majdnem mindenhol, következésképpen L^0 -ban is. De mivel a $(\theta_i^{(\sigma_n)})$ függvények mindegyike $\mathcal{F}$ -mérhető ezért a határértékük is $\mathcal{F}$ -mérhető, ezért $f_\infty \in L$.

2. Tegyük fel, hogy az állítást már $T - 1$ időpont esetén beláttuk, és legyen

$$a_n \doteq \sum_{t=1}^T [S(t) - S(t-1)] \theta_n(t) \rightarrow a_\infty.$$

Vezessük be a

$$\begin{aligned} b_n &\doteq [S(1) - S(0)] \theta_n(1) \\ c_n &\doteq a_n - b_n \end{aligned}$$

jelöléseket. Vegyük észre, hogy a problémát az jelenti, hogy abból, hogy az (a_n) konvergens még nem következik, hogy a (b_n) és a (c_n) is konvergens. Ha a $(\theta_n(1))$ sorozat korlátos, akkor részsorozatra áttérve feltehető, hogy a $(\theta_n(1))$ konvergens. A részsorozatot megadó indexek $\mathcal{F}_0$ -mérhetőek, így a többi $(\theta_n(t))_{t=2}^T$ stratégia a részsorozatra való áttérés után is mérhető marad a saját σ -algebrájára nézve, vagyis a megritkított $(\theta_n(t))_{t=1}^T$ stratégia is előrejelezhető marad. Ha a $(\theta_n(1))$ valamely $F \in \mathcal{F}_0$ halmazon nem korlátos, akkor van olyan részsorozata, amelyre

$$\begin{aligned} \frac{b_n}{\|\theta_n(1)\|} &\doteq [S(1) - S(0)] \frac{\theta_n(1)}{\|\theta_n(1)\|} = \\ &= \frac{a_n}{\|\theta_n(1)\|} - \sum_{t=2}^T [S(t) - S(t-1)] \frac{\theta_n(t)}{\|\theta_n(1)\|} \end{aligned}$$

egyenlőségben határértéket véve feltehetjük, hogy a

$$\sum_{t=2}^T [S(t) - S(t-1)] \frac{\theta_n(t)}{\|\theta_n(1)\|}$$

sorozat konvergens. Az indukciós feltétel miatt a határérték előállítható

$$\sum_{t=2}^T [S(t) - S(t-1)] \theta^*(t)$$

módon, ahol természetesen a $(\theta^*(t))_{t=1}^T$ előrejelezhető. Következésképpen

$$[S(1) - S(0)] \theta^*(1) + \sum_{t=2}^T [S(t) - S(t-1)] \theta^*(t) = 0.$$

Ha valamely H pozitív valószínűségű $\mathcal{F}_0$ -mérhető halmazon $[S(1) - S(0)] \theta_1^* > 0$, akkor az

$$[S(1) - S(0)] \theta_1^* \chi_H$$

egy arbitrázs stratégiát realizál, ami lehetetlen. Ha valamely H pozitív valószínűségű $\mathcal{F}_0$ -mérhető halmazon $[S(1) - S(0)] \theta_1^* < 0$, akkor pedig az

$$\sum_{t=2}^T [S(t) - S(t-1)] \theta_t^* \chi_H$$

realizál arbitrázs stratégiát. Ebből következően majdnem mindenhol

$$[S(1) - S(0)] \theta_1^* = 0.$$

A már bemutatott módon az "effektív" koordinátákat csökkentve véges eliminációs lépés után feltehetjük, hogy a $(\theta_n(1))$ korlátos. Ebből következően alkalmas részsorozatra áttérve a (b_n) és a (c_n) sorozatok konvergensek, és az indukciós feltétel szerint a határértékük a megfelelő kúpban helyezkedik el. □

Definition 4 Azt mondjuk, hogy az $(S_k)_{k=1}^m$ eszközök által definiált piac teljes, ha tetszőleges H_T $\mathcal{F}_T$ -mérhető valószínűségi változóhoz található olyan

$$(\varphi_i(t))_{i=1}^m, \quad t = 0, \dots, T$$

előrejelezhető stratégia és λ valós szám, hogy

$$H_T = V((T, \theta, \lambda)) \doteq \lambda + \sum_{t=1}^T (S(t) - S(t-1)) \varphi(t),$$

ahol az összeg mögötti

$$(S(t) - S(t-1)) \varphi(t)$$

szorzás skaláris szorzást jelöl.

Ezt követően térjünk rá az eszközárzás második alaptételére.

Theorem 5 (Az eszközárzás második alaptétele) *Tegyük fel, hogy az*

$$(S_i(t))_{i=1}^m, \quad t = 0, \dots, T$$

eszközök által definiált piacon nincsen arbitrázs. A modell pontosan akkor teljes, ha a martingálmérték az $(\Omega, \mathcal{F}_T)$ téren egyértelmű.

Bizonyítás: Az állítás bizonyítása két részből áll.

1. Tegyük fel, hogy a piac teljes és legyenek $\mathbf{Q}$ és $\mathbf{R}$ két különböző martingálmérték. Mivel a két mérték különböző ezért van olyan $F \in \mathcal{F}_T$, hogy $\mathbf{Q}(F) \neq \mathbf{R}(F)$. A teljesség miatt van olyan $(\varphi(t))_{t=1}^T$ előrejelezhető stratégia, hogy

$$\chi_F = \lambda + \sum_{t=1}^T (S(t) - S(t-1)) \varphi(t). \quad (1)$$

A bizonyítás alap gondolata, hogy mind a két oldalon alkalmazzuk a $\mathbf{Q}$ és $\mathbf{R}$ mértékek szerinti várható érték operátorokat. Megmutatjuk, hogy tetszőleges $\mathbf{P}$ martingálmérték esetén

$$\mathbf{M}^{\mathbf{P}} \left(\sum_{t=1}^T (S(t) - S(t-1)) \varphi(t) \right) = 0,$$

amiből

$$\mathbf{Q}(F) = \lambda = \mathbf{R}(F)$$

ami lehetetlen. Természetesen gondot jelent, hogy mivel a φ stratégiák nem feltétlenül korlátosak ezért sem a kiemelési szabályt sem az integrál additivitását nem tudjuk közvetlenül használni. A probléma megkerülése céljából hasonlóan járunk el mint az első alaptétel igazolásakor. Az (1) miatt a teljes összeg integrálható. Ha az (1) sort megszorozzuk a

$$\chi(|\varphi(1)| \leq n_1)$$

$\mathcal{F}_0$ -mérhető függvénnyel, akkor az

$$(S(1) - S(0)) \varphi(1) \chi(|\varphi(1)| \leq n_1)$$

kifejezés integrálható, ugyanis a martingálmérték definíciója miatt az $S(1) - S(0)$ integrálható, az $\varphi(1) \chi(|\varphi(1)| \leq n_1)$ pedig korlátos. Ebből következően a várható érték az integrálható függvényekre vonatkozó additivitás miatt szét-szedhető:

$$\begin{aligned} \mathbf{M}^{\mathbf{P}} \left(\sum_{t=1}^T (S(t) - S(t-1)) \varphi(t) \chi(|\varphi(1)| \leq n_1) \right) &= \\ &= \mathbf{M}^{\mathbf{P}} ((S(1) - S(0)) \varphi(1) \chi(|\varphi(1)| \leq n_1)) + \\ &+ \mathbf{M}^{\mathbf{P}} \left(\sum_{t=2}^T (S(t) - S(t-1)) \varphi(t) \chi(|\varphi(1)| \leq n_1) \right). \end{aligned}$$

A kiemelési és a torony szabályok miatt

$$\begin{aligned}
& \mathbf{M}^{\mathbf{P}} ((S(1) - S(1)) \varphi(1) \chi(|\varphi(1)| \leq n_1)) = \\
& = \mathbf{M}^{\mathbf{P}} (\mathbf{M}^{\mathbf{P}} ((S(1) - S(1)) \varphi(1) \chi(|\varphi(1)| \leq n_1) | \mathcal{F}_0)) = \\
& = \mathbf{M}^{\mathbf{P}} (\mathbf{M}^{\mathbf{P}} ((S(1) - S(1)) | \mathcal{F}_0) \varphi(1) \chi(|\varphi(1)| \leq n_1)) = \\
& = \mathbf{M}^{\mathbf{P}} (0 \cdot \varphi(1) \chi(|\varphi(1)| \leq n_1)) = 0,
\end{aligned}$$

ahol persze felhasználtuk, hogy a $\mathbf{P}$ martingálmérték. Ezt követően szorozzuk be az egyenletet még a $\chi(|\varphi(2)| \leq n_2)$ függvénnyel is. Ekkor a második tag is leválasztható. Ugyanakkor persze a már leválasztott első tag integrálja nem marad nulla, de a majorált konvergencia tétel miatt az n_2 növelésével az értéke tetszőlegesen kicsivé tehető. Az eljárást folytatva tetszőleges $\varepsilon > 0$ számhoz megadhatóak $(n_t)_{t=1}^T$ indexek, hogy

$$\mathbf{M}^{\mathbf{P}} \left(\left(\sum_{t=1}^T (S(t) - S(t-1)) \varphi(t) \right) \prod_{t=1}^T \chi(|\varphi(t)| \leq n_t) \right) < \varepsilon.$$

Az (1) egyenletet beszorozva és várható értéket véve

$$\begin{aligned}
\mathbf{M}^{\mathbf{P}} \left(\chi_F \prod_{t=1}^T \chi(|\varphi(t)| \leq n_t) \right) &= \lambda \mathbf{M}^{\mathbf{P}} \left(\prod_{t=1}^T \chi(|\varphi(t)| \leq n_t) \right) + \\
&+ \mathbf{M}^{\mathbf{P}} \left(\left(\sum_{t=1}^T (S(t) - S(t-1)) \varphi(t) \right) \prod_{t=1}^T \chi(|\varphi(t)| \leq n_t) \right)
\end{aligned} \tag{2}$$

Az $(n_t)_{t=1}^T$ indexeket elég nagyoknak választva feltehető, hogy

$$\mathbf{M}^{\mathbf{P}} \left(\prod_{t=1}^T \chi(|\varphi(t)| \leq n_t) \right) = \mathbf{P} \left(\bigcap_{t=1}^T \{|\varphi(t)| \leq n_t\} \right) \geq 1 - \varepsilon.$$

Ebből a (2) egyenletet felhasználva

$$\begin{aligned}
|\mathbf{P}(F) - \lambda| &\leq \left| \mathbf{P}(F) - \mathbf{P} \left(F \cap \bigcap_{t=1}^T \{|\varphi(t)| \leq n_t\} \right) \right| + \\
&+ \left| \lambda \mathbf{P} \left(\bigcap_{t=1}^T \{|\varphi(t)| \leq n_t\} \right) - \lambda \right| + \\
&+ \left| \mathbf{M}^{\mathbf{P}} \left(\left(\sum_{t=1}^T (S(t) - S(t-1)) \varphi(t) \right) \prod_{t=1}^T \chi(|\varphi(t)| \leq n_t) \right) \right| \leq \\
&\leq 3\varepsilon.
\end{aligned}$$

Mivel az ε tetszőleges, ezért $\mathbf{P}(F) = \lambda$, amivel az állítás első felét igazoltuk.

2. Tegyük fel, hogy a piac nem teljes. A feltétel szerint a piacon nincsen arbitrázs, így van olyan $\mathbf{Q}$ mérték, amely mellett az S folyamat minden koordinátája martingál. Definíció szerint legyen

$$\begin{aligned} L &\doteq \{V(T, \theta, \lambda)\} \doteq \\ &\doteq \left\{ \lambda + \sum_{t=1}^T (S(t) - S(t-1)) \varphi(t) \right\}, \end{aligned}$$

ahol θ tetszőleges előrejelezhető portfólió és λ tetszőleges valós szám. Mivel a piac nem teljes, ezért $L \neq L^0(\Omega, \mathcal{F}_T, \mathbf{Q})$. Legyen H_T egy olyan követelés, amely nem állítható elő. Miként láttuk a valószínűségi mérték mindig kicserélhető úgy, hogy bármely véges számú változó integrálható legyen és az arbitrázs hiánya miatt létező martingál mérték Radon–Nikodym deriváltja választható korlátosnak, így feltehető, hogy nem csak az $(S(t))_{t=1}^T$ oszlopai, hanem a H_T is integrálható. Megmutatjuk, hogy az L zárt az $L^1(\Omega, \mathcal{F}_T, \mathbf{Q})$ térben. Emlékeztetünk, hogy a K az L^0 egy zárt altere. A Markov-egyenlőtlenség miatt az L^1 -ben való konvergenciából következik a sztochasztikus konvergencia, így a $K \cap L^1$ zárt altér az L^1 -ben. Valószínűségi mértékekről lévén szó $1 \in L^1$, így ha az egyszerűség kedvéért továbbra is L jelöli az L és az L^1 metszetét, akkor az L felírható mint egy zárt K altér és egy egy-dimenziós altér összege. Ha $1 \in K$, akkor készen vagyunk, az L zárt. Ha $1 \notin K$, akkor minden $l \in L$ felírható $l = \lambda 1 + k$ alakban. Ha $l_n \rightarrow l_\infty$ az L altérben, akkor egyedül az okozza a problémát, hogy nem tudjuk, hogy az (l_n) -hez tartozó (λ_n) sorozat korlátos, vagy sem. Legyen d a K és az 1 távolsága. Mivel a K zárt és $1 \notin K$, ezért $d > 0$. Az (l_n) sorozat konvergens, így korlátos is. Legyen c az (l_n) sorozat korlátja. Mivel a K altér, ezért ha $k_n \in K$, akkor

$$\left(-\frac{k_n}{\lambda_n}\right) \in K$$

így

$$c \geq |\lambda_n 1 + k_n| = |\lambda_n| \left| 1 + \frac{k_n}{\lambda_n} \right| = |\lambda_n| \left| 1 - \left(-\frac{k_n}{\lambda_n}\right) \right| \geq |\lambda_n| d,$$

amiből felhasználva, hogy $d > 0$

$$\frac{c}{d} \geq |\lambda_n|,$$

vagyis a (λ_n) sorozat korlátos. Ezért a (λ_n) számsorozatnak van konvergens részsorozata. Erre áttérve feltehető hogy a $(\lambda_n 1)$ sorozat konvergens. Mivel az összeg konvergens, ezért a (k_n) sorozat is konvergens. Mivel a K zárt ezért a (k_n) határértéke a K -ban van, és így a $(\lambda_n + k_n)$ egy részsorozatának határértéke az L -ben van. Következésképpen a $(\lambda_n + k_n)$ határértéke is L -ben van.

Mivel a H_T szintén integrálható, ezért van olyan eleme az L^1 térnek, amely nincsen benne az L zárt altérnek. A Hahn–Banach tétel miatt van olyan $z \in L^\infty(\Omega, \mathcal{F}_T, \mathbf{Q})$, amely elválasztja az L alteret és a H_T változót. Mivel az L altér, ezért az elválasztó síkot megadó $z \in L^\infty$ függvényre

$$\langle z, l \rangle \doteq \int_{\Omega} z l d\mathbf{Q} = 0, \quad l \in L.$$

Mivel a $\varphi(t) = 0$ és $\lambda = 1$ egy lehetséges stratégia, ezért

$$\langle z, 1 \rangle \doteq \int_{\Omega} z 1 d\mathbf{Q} = \int_{\Omega} z d\mathbf{Q} = 0.$$

Legyen

$$r \doteq 1 + \frac{z}{2\|z\|_{\infty}} > 0,$$

és definiáljuk az

$$\mathbf{R}(A) \doteq \int_A r(\omega) d\mathbf{Q}(\omega)$$

mértéket. Világos, hogy $r > 0$, és

$$\mathbf{R}(\Omega) = \mathbf{M}^{\mathbf{Q}}(1) + \frac{\mathbf{M}^{\mathbf{Q}}(z)}{2\|z\|_{\infty}} = 1,$$

tehát az $\mathbf{R}$ egy ekvivalens valószínűségi mérték. Mivel tetszőleges θ előrejelezhető folyamatra a $\lambda = 0$ mellett

$$\sum_{t=1}^T [S(t) - S(t-1)] \theta(t) \in L,$$

ezért ha a θ korlátos, akkor

$$\begin{aligned} & \mathbf{M}^{\mathbf{R}} \left(\sum_{t=1}^T [S(t) - S(t-1)] \theta(t) \right) \doteq \\ &= \mathbf{M}^{\mathbf{Q}} \left(\sum_{t=1}^T [S(t) - S(t-1)] \theta(t) \left(1 + \frac{z}{2\|z\|_{\infty}} \right) \right) = \\ &= \mathbf{M}^{\mathbf{Q}} \left(\sum_{t=1}^T [S(t) - \bar{S}(t-1)] \theta(t) \right). \end{aligned}$$

Mivel az S martingál a $\mathbf{Q}$ alatt, és a θ előrejelezhető, ezért a jobb oldali kifejezés, tetszőleges korlátos θ esetén nulla, ezért a bal oldal is nulla. Ha a θ azonosan nulla kivéve a $t-1$ időpontban, ahol az értéke χ_F , ahol $F \in \mathcal{F}_{t-1}$, akkor

$$\mathbf{M}^{\mathbf{R}}([S(t) - \bar{S}(t-1)] \chi_F) = 0,$$

ami nem más mint

$$\int_F S(t) d\mathbf{R} = \int_F S(t-1) d\mathbf{R},$$

vagyis a feltételes várható érték definíciója alapján

$$\mathbf{M}^{\mathbf{R}}(S(t) | \mathcal{F}_{t-1}) = S(t-1).$$

Tehát az S folyamat az $\mathbf{R} \neq \mathbf{Q}$ mérték esetén martingál, következésképpen a martingálmérték nem egyértelmű. A bizonyítás kapcsán érdemes megjegyezni, hogy a $d\mathbf{R}/d\mathbf{Q}$ Radon–Nikodym derivált korlátos, így az $S(t)$ változók az $\mathbf{R}$ alatt integrálhatók maradnak.

□